

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО ЧЕТВЪРТЪК, 30 ЈУЛИ 1970 Г.
БРОЙ 91, (2889), ГОД. XXVII ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

За пети път

— знаменосци

На 29 юли се получи радостна вест, от ДСО „Балканкар“. За постигнати високи трудови успехи през второто тримесечие работническият колектив на ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица за пети поред път е награден с преходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите.

Това високо отличие вдъхновява работниците, инженерно-техническите кадри и служителите от предприятието за нови трудови победи в чест на 26-годишнината на Девети септември и Деня на машиностроителя.

Илия ГУЖГОРОВ

В ТЕЗИ НЕЗАБРАВИМИ ДНИ

Град Девня — долината на голямата химия ★ В националната студентска бригада „Васил Левски“ сред първенците са отселенията на великотърновските студенти

Най-напред искам да спомена за трудните условия, при които работи националната студентска бригада „Васил Левски“. По огромната територия на Девненската низина навсякъде се строи, почвата е суха и прах се носи на облаци. От както сме тук не е валило... И въпреки горещината, и въпреки всичко останало великотърновският отряд „Старши мятрос Димитър Атанасов“ още от първите дни работи ентусиазирано и досега не изпуска първото място в трудовото съревнование с варненци и софийци.

Ще се възползувам от убедителния език на цифрите. Досега средната заработка на великотърновските студенти е 113 на сто. Между първенците е отселенията на Иван Ангелов в състав от 9 човека, които редовно преизпълняват нормите си и са решили да станат първенци на бригадата в борбата за наградите на Централния комитет на Комсомола.

Хубави думи могат да се кажат и за отделените на Албена Захариева, която на 20 юли постигна 163 процента, за отделените на Мирю Василев и Данаил Данаилов. А комедантът на отряда Дулино Дулев и секретарят на временното комсомолско дружество Валентин Тишански с примера си увеличават останалите...

Утрин е. Точно в седем автобусите потеглят, понесли синелузите и младежката дръзнавост. Нашият отряд работи на 8 площадки с различно естество на работата. При това никак не е леко. Всякога работния ден първи започват Стефан, Пламен, Владимир и Гошо. Те единствено работят на камион и „изхвъркват“ към него едва ли не от стъпалата на автобуса. Момчетата работят мъжки. И това, че на 18 юли те постигнаха 230 на сто изпълнение на нормата, на всички се стори естествено.

И ето че идват минутите, когато автобусите потеглят обратно за лагера. Студентите са уморени и прашни, но чувството на удовлетворение, че са дали нещо от себе си за огромния строеж на „Нови содови заводи“, предизвиква усмивки по лицата им...

Великотърновските момчета и момичета достойно защитават

името и честта на своя институция. Тяхното бригадирско всекидневие е изпълнено с труд и преодоляване на несподобни условия на другарство и героизъм. И сега, когато пиша тези редове, не мога да не разкажа за проявата на Георги Георгиев, който с бързина и находчивост спаси другаря си Добри

Славом от заплашващата го опасност при повратката на първата тичната трамбовка. Един достоен пример на другарството и себеприщаността...

Така отминават дните. Тези дни, които не случайно са наречени незабравими.

Йордан ЙОРДАНОВ

ЛЯТНА РОМАНТИКА

Местната средношколска бригада в с. Морава — прекрасен колектив ★ Приятни вечери ★ Има едно име, пред което коленичим.

И тази привечер селският читалищен салон посрещна средношколците, за да ги държи в хладните си обятия няколко минути. Минуту — част от един романтика. На пръв поглед си ва, ала тя остава да живее в спомените. В най-скрипите — младежките.

Докладва Аниота Георгиева, командир на втора чета. — Днес нашата чета работи добре. Всички си изпълниха дневната норма... Аниота е амбициозен командир. Тя е десетокласничка в Свищовската гимназия. В съревнованието иска винаги да бъде начело. Този ден не беше толкова от работата на някои момчета... Ала замълча. С тях ще говорят в шаба на четата...

Така всеки ден се отчита съревнованието, докладват се добри и лоши страни, поставят се задачи за утрешния ден. Бригадата се състои от 12 средношколци. Мнозина се учат в техникумите и средните училища във Велико Търново, Русе, Плевен, Горна Оряховица, Свищов... Ръководството на кооператива им повери брането на домовете за зноис. В най-напрегнатата работа бригадата получи задача да окопава царевичата. Справи се добре.

Трудът на младите хора е добре платен. Те получават 50 процента повече от работниците на кооператорите. Влязъл в сила и материалният стимул. От това са доволни и родителите им.

Една група от 7-8 момчета здраво работи в керамичния

цех, който бе открит в началото на тази година към кооперативното стопанство. Те приобщават висококачествени риги, ви тухли за нуждите на селото. Повечето от тях достигат надимца до 6 лева.

Благотният труд през деня намира продължение в приятните вечерни прояви, организирани от временното комсомолско дружество. Неотдавна тук гостува естрадна група от Младежкия културен дом във Велико Търново. Имаше много песни, смех и танци. Осмелиха се и тези младежи, които не желат да работят, търсят пари на заем, които въобще живеят на заем.

От 6 юли до 6 август — в тази рамка ще се отчете дейността на бригадата. Тя вече има направени близо хиляда работни дни. И това не е най-важното. Най-важното е, че калеха в труда, създадох колектив (принципът „Един за всички и всички за един“ все по-често намира проявление), още по-силно заобичаха земята-кормилница.

Когато девойките нареждат матите, червени и сочни, в шайгите с лъскавия етикет на България, някои от тях поставят адреса си. Дали ще получат писмо? Може би не. Сигурно е обаче, че в някоя страна на Север ще има хора, които ще благодарят страната, която им доставя здраве и слънце. Нищо, че не знаят за село Морава, за местната средношколска бригада. Нали има едно име, пред което коленичим — България.

Илия ТАТЕВ

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

ПОДЧЕРТАН ИНТЕРЕС

ХАВАНА, 29 юли (Кор. на БТА) — Посещението на българската партийно-правителствена делегация начело с първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет д-р Тодор Живков в революционна Куба се следи с голям интерес от цялото население на острова.

Това проличава както от раз

говорите с обикновените хора, които приветствуват и високо оценяват тази нова изjava на братска солидарност от страна на нашия народ към първата социалистическа държава в запалното полукълбо, така и от редовното и подробно отразяване от местния печат, радиото и телевизията на всяка стъпка на нашата делегация в Куба.

РАЗМЯНА НА ПОСЛАНИЯ

МОСКВА, 29 юли (БТА) — Тук се събличава за разменени послания между ЦК на КПСС и председателя на Демократическата партия на Кюрдистан (ДПК) Мустафа Барзани.

ЦК на КПСС е изпратил приветствие по случай 8-мия конгрес на Демократическата партия на Кюрдистан, състоял се този месец в Ирак.

В приветственото послание на ЦК на КПСС се посочва, че сега народите на Ирак — араби и кюрди — имат възможност да изграждат мирен живот, да увеличат единството и да увеличат приноса в антиимпериалистическата борба против израелската агресия.

ТЪРСЕНЕТО НА СЪВЕТСКИЯ САМОЛЕТ „АН-22“ ПРОДЪЛЖАВА

МОСКВА, 29 юли (БТА) — Според получаваните тук съобщения продължава интензивното търсене на съветския транспортен самолет „АН-22“, който е летял за Перу, натоварен с медицински съоръжения за пострадали от земетресението на селение.

Търсенето на самолета се извършва от специална група съветски самолети и кораби от съ

ветския риболовен флот, както и от авиация и кораби на редица други държави. Те действуват при крайно неблагоприятни метеорологически условия в тази част на Атлантическия океан.

Досега са могли да бъдат намерени само някои предмети, които са били на самолета „АН-22“. Търсенето на хората и самолета продължава

ЗА ПОГРАНИЧНИЯ ГРЪЦКО-ТУРСКИ ИНЦИДЕНТ НА МАРИЦА

АТИНА, 29 юли (БТА) — Пред свиканата вчера по спешност гръцко-турска погранична комисия били изслушани показанията на двамата гръцки рибари по повод инцидента на река Марица, съобщава Франс Прес. Зачера бе съобщено, че лодката на трима гръцки рибари била отвлечена от водите на Марица към турския бряг. Турските граничари поискали от

рибарите да се предадат и след това открили огън. Рибарите се хвърлили във водата. Трети рибар бил намерен по-късно с рана от огнестрелно оръжие в главата.

Пред комисията гръцките рибари заявили, че не са се ангажирали до турския бряг. Днес комисията ще се свика отново на заседание.

АКО СЪС СЪЩИТЕ ТЕМПОВЕ РАБОТЯТ СТРОИТЕЛИТЕ И МОНТАЖНИЦИТЕ

В селището на Химкомбината — Свищов има нерешени социално-битови проблеми ★ Как изпълнява обещанието си Окръжният съвет за изкуство и култура? ★ Кой трябва да се на меси и кога?

В побелялата от зной крайдунавска равнина обектите на Химкомбината добиват все по-завършен вид. Хората преминаха на увеличен работен ден, напрегнати сили — грижат се всичко да върви в график. Но дали на техните грижи се отваря съвещието...

Никой не може да отрече направеното в областта на социално-битовото задоволяване. Но то не стига. И за да се подкрепят тези редове с факти, трябва само да се надникне в работническото селище край Химкомбината. В него живеят 600 души, при които няма по-не един среден медицински работник. Разполага се с един телефон, който не е включен в градската мрежа. След няколко часова настояване връзката със Свищов може да се осъществи. В селището не четат вестници по простата причина, че ги няма. Да не говорим пък за списания... Електро-монтажниците са изхитрили и в откритата си библиотека, донасят по някой стар вестник от Химкомбината, където се продават, макар с един ден закъснение. А който е много любознателен — ей му града — да си купи вестници, и списания. (Разбира се, ако не са се свършили.) Хората тука сякаш са забравили за развлечения, а и от Градския съвет за изкуство и култура не се сещат да ги изненадат.

— През май градският хор изнесе на строежа два концерта — казва председателят на съвета за изкуство и култура. — Но сега съставите са в лятна ваканция. Наесен... ще видим.

Така че на монтажниците им остават още няколко месеца и ще се сещат за тях. А Окръжният съвет за изкуство и култура е дал „обещание“ да изпрати на националния обект по един състав месечно, затова част от българоиста си за „оживяване“ културен живот, строителите могат да отпратят и към него.

А колкото за екскурзии, бese да и други в тази област е на ложено „табу“. Който иска екскурзии да си ги прави индивидуално, още повече, че колективните инициативи са свързани с редица главоболия. А навярно хората, които трябва да се грижат за тези неща се пазят от главоболия и изпичен шум.

По всяка вероятност, за да не се вдига излишен шум в селището, където живеят предимно млади хора, няма нито едно футболно, баскетболно или волейболно игрище. Терен има за цял комплекс, обещание за на права на игрища има отдавна, меракли да играят колкото искаш, но... игрище няма. До селището превоз няма, защо

то пътят се строи сега. А това е път, не е шега, и е дълъг кажи реч повече от километър. Гради се много старателно няколко месеца и сега работата е опрала до последните двадесетина метра и до едно мостче.

Но да се върнем пак в селището. Сега там работят няколко заведения, неотдавна е бил открит и дългоочакваният смесен магазин. Във всичките тези търговски пунктове, дори и в „Плодзеленчук“ спиртни напитки колкото искаш. Възрастните са трогнати от тази грижа, но какво да кажат малките деца, за които няма мляко — пряно или кисело. Остава тогава посоченият в народните приказки път за попарката с винце. Но се случва и попарката да е малко съмнителна, защото и хляб понякога не се намира. Случва се да останат хората и без газирани напитки, а на монтажниците им се полага минерална вода...

Малко розова светлина хвърля новооткритият стол. Както личи от прощупулника му, той ще помогне много за нормализирането на храната вечер и за това бе посрещнат така възторжено. Този стол, новият магазин, та дори и неповършеното шосе, навярно ще дадат основни не на мнозина пряко отговорни за посочените нередности да разперят вие:

— Работи се по въпросите, другари, работи се, но не може бързо...

Ясно е, че се работи, но ако с тези темпове работеха и строители, и монтажници, ще трябва да се отложи влизането на Химкомбината в строя за няколко години...

Николай ТОМОВ

Сведение

за хода на селскостопанските работи към 28 юли 1970 година.

ТКЗС	Политка	Засади	Политка	Политка
Алексово	34	33	70	
Драгомирново	20	1	49	
Овча могила	0	100	42	
Козлово	0	50	59	
Горна Студена	0	33	32	
Ореш	0	50	51	
Масларово	0	100	54	
Морава	31	100	73	
Килифарев	26	100	82	
Обединение	64	64	42	
Полски Гръмбеш	46	80	54	
Полски Сеновец	58	67	46	
Ресен	29	1	47	
Самоводене	0	20	32	
Страхилово	5	45	40	
Бяла черква	16	75	62	
Върбовка	64	27	50	
Павликени	0.2	50	53	
Дъско	13	50	46	
Долна Липница	1	14	40	
Карансе	15	43	51	
Михайли	3	1	37	
Сухиндол	66	68	62	
Джудурница	11	34	61	
Драгеново	40	0	40	
Сущина	33	68	69	
Долна Оряховица	28	58	48	
Камен	27	45	24	
Лясковец	39	102	69	
Полкняпище	23	15	46	
Стражица	20	67	73	
Асеново	23	61	50	
Средно за ТКЗС	23	61	50	
ДЗС	0	—	52	
Балван	0	—	43	
Велико Търново	40	—	42	
Церова кория	46	—	62	
Бербово	—	—	0	
Буйновци	14	—	21	
Елена	67	—	92	
Златарица	6	—	40	
Константин	0	—	16	
Кесарево	0	—	35	
„Сувата“	0	—	—	
Свищов	12	—	40	
Средно за ДЗС	12	—	40	
ДСС	—	—	36	
Дунав	63	—	50	
Ресен	63	—	40	
Средно за ДСС	63	—	40	
Средно за ОКРЪГА	23	61	48	

ПЛЮСОВЕ И МИНУСИ В ЕДИН КООПЕРАТИВ

Буретата на свети Илия и поливането в Горна Студена ★ Само трегова ли е нужна? ★ Оптимизъм и още нещо

Обработваемата земя на кооперативното стопанство в Горна Студена е сравнително малка по площ, но и тук човек на всяка крачка се сблъсква с напрежението на летните дни.

На механизирания плантаж в стопанския двор вече прибират последното жито и с известно недоволство споделят, че очакваният добив пшеница от декар ще бъде около 270 кг, защото тук са постигнали и по 300, и по 350 кг от декар. Резултатите, разбира се, първа ще бъдат анализирани, но и сега е ясно — късното засяване на есенниците през миналата година трябва да бъде като „обща“ за ръководители и кооператори.

Непосредствено след жътвата по-голяма част от освободените площи са засети с царевича за фураж и зърно, засаден е и карфиол. Но царевичата, първа и втора култура, както и захарното цвекло досега почти не са поливани.

— Ако в най-скоро време свети Илия не си затъркала буретата, загаваме... — шегуваше се един кооператор.

Впрочем, в Горна Студена имат солидна база за добро поливане, за да не се надяват само на падналите дждове. Вода има в изобилие, дждовете машини и съоръжения също не липсват. Дори един голям блок с царевича е пригоден за стационарно поливане. Почти една трета от земята на стопанството е поливана, но досега от 3500 дека царевича и 1250 дека захарно цвекло са полети по-малко от стотина декари. Организация за интензивно поливане фактически не съществува.

В Горнотруденския кооператив основателно се гордеят със своите животновъди — Неда Якова, Радка Иванова, Борис Иванов, Илия Димитров и други. Кравефермата и овцефермата са обявени за племенни. Механизацията широко е навлязла в трудовото всекидневие на животновъдите и сега всички бълдещи успехи неразривно се свързват с нейното разширяване и още по-широко внедряване.

— Разбира се, фуражната база има решаващо значение за добрите резултати — съгласява

се механикът на кравефермата Цветан Яков.

Сега тревогите в животновъдството са свързани предимно с прибирането на фуражите. Безспорно тази година те ще бъдат по-качествени, но що се отнася до количеството и тук въпросът опира до „буретата на свети Илия“. Защото само в съставното село Александрово поливат люцерната, а на другите места разреденият трети откос люцерна вече се очертава като нискодобивен...

При плащ 305 тона горностуденските градинари досега са предали за износ над 100 тона домати. Малка, но навременна помощ им оказват пионерите от селото, начело със своите учители. От първи август ще бъде сформирана и бригада от 35 средношколци, които карат ваканцията си на село, но само тяхната помощ едва ли ще бъде достатъчна.

В Общинския партийен комитет научих, че при „върховете моменти“ в помощ на кооператорите са и служещите от ТКЗС и другите ведомства в селото.

Но въпреки това специалните се опасават, че ще се закъсне с прибирането на царевичата и перспективата за навременното осеменяване на есенниците. Такова мнение изказаха и главният агроном Никола Попов, и икономистът на стопанството Иван Стоянов.

По повод образуването на аграрно-промишлените комплекси в Горна Студена с оптимизъм и въодушевление говорят за перспективите и възможностите на това китно, историческо село.

Мислех си, че ако вярата в собствени сили беше по-голяма и по-постоянна, тези талантливи и опособени хора ще бъдат заслужено сред първенците в окръга. Но, разбира се, за това и настоячивостта при изпълнението на стопанските задачи трябва да бъде много по-голяма.

Йордан ВЕЛИКОВ

ВМЕСТО ЧЕСТИТКА

„Етър“ завърши футболната година на шесто място.

Вестник * Вести

НАЦИОНАЛНИЯТ КУРС по художествено слово, организиран в Стражица от Института за художествена самодейност, вчера приключи своята работа. В него взеха участие представители на читалища, домове на културата и училища от Северна България, пред които бяха изнесени редица лекции от наши видни изтъкнати. Организирани бяха и практически занятия.

ИЗПИТ за проверка квалификацията на художествените самодейности от окръга, които са на работа в предприятията, домовете на културата, ТКЗС и други ведомства и институти, а също така и за придобиване право на работа по специалността, се състоя вече във Велико Търново.

С НАРАСНАЛИ ВЪЗМОЖНОСТИ

Вече няколко години в нашата страна се организират национални прегледи на техническото и научно творчество на младежта. Комсомолците излизат със свои предложения за модернизация на производството, със свои рационализации. Всяка година се устройват и изложби, показващи постиженията на младите специалисти и работници в научно-техническата революция.

Изминаха няколко месеца от обявяването на Трети национален преглед на техническото и научно творчество на младежта. Какво е направено досега? Какви са резултатите?

Във връзка с тези въпроси сътрудник на редакцията се срещна със секретари на Заводския комитет на Комсомола в завода за горивна техника „Металургия“ — Горна Оряховица Янко МИНЧЕВ.

— Каква организационна работа е извършена в заводската комсомолска организация по повод на прегледа?

— Веднага, след като се получиха указанията за прегледа, бе проведено съвещание с ръководството и членовете на клуба за техническо и научно творчество на младежта, създаден към завода. Разгледан бе въпросът за участието ни в това голямо дело. Определени бяха експонатите, с които ще се представим на градската и окръжната изложби. Изградена бе специална комисия, в която бе включен и заместник-директорът на завода по техническите въпроси инж. Стойчев. Голяма роля за популяризирането на националния преглед сред младите работници изигра радиовъзделът в завода и многотиражката „Заводски пламък“. Извършена бе широка разяснителна работа, проведени бяха събрания. Комсомолците проявиха жив интерес и тази година.

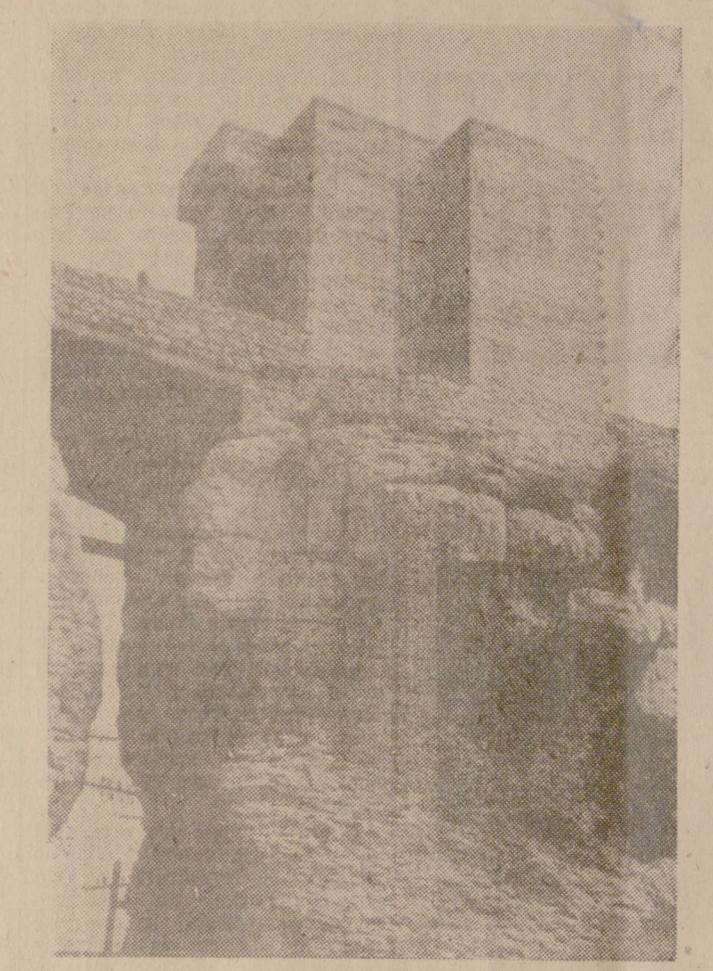
— Каква е дейността на младите специалисти в завода — участници в прегледа? Какъв е техният дял за достойното представяне на заводската комсомолска организация в тази републиканска проява?

— Както вече казах, в завода има клуб за техническо и научно творчество на младежта. Той съществува и функционира повече от една година. Неговите членове са изработили и одобрили план за своята дейност. Ръководството на предприятието полага големи грижи за развитието на този клуб. Отпуснати са 1500 лева за обзавеждането му с технически средства, за награди на първенците в различни те състезания, за пропагандна дейност. Почти напълно готов е техническият кабинет, в който ще работят членовете на клуба. Стопанското ръководство разреши да се използва цялата материална база на завода в извънработно време, отделени са и допълнителни средства за нуждите на младите специалисти. А те най-активно участвуват в борбата за икономии на материали, спомогнаха много за по-бързото внедряване на саратовската система. Съвзрочните материали — гайки и болтове —

научно творчество на младежта?

— Тази година ще покажем нови комбинирани готварски печки (ток — нафта), както и отоплителна нафтова печка с електрическо устройство за запалване. На изложбите участниците вярват, че ще получат по-голям дял за техничеството си.

Николай НИКОЛОВ

КЪМ ЦАРЕВЕЦ Сн.: Г. ГАНЧЕВ

Два града-побратими

Връзката между двата града-побратими Свищов и Кременчуг от година на година става все по-здрава и крепка. Благо дарение на непрестанния контакт между двата града се осъществява обмяна на ценен опит в областта на икономиката, културата и политическия живот.

Наскоро Свищов посрещна

Редник Никола Йорданов

„За участие в задържането на три-ма нарушители на граничната награждавам с 10 дни домашен отпуск и значката „Отличник-граничар“ редник Никола Йорданов...“

(Из заповедта на командувача гранични войски)

На 19 септември миналата година на гара Велико Търново беше необичайно оживено. Сред многото изпращачи бяха и Николай и Върбан Ганеви от село Джулюница. Те бяха дошли да изпратят своя син Никола в редовите на Народната армия.

Миг, преди да потегли влакът на юг, бащата даде своята голяма поръка: „Сине, служи достойно на Родината, пази границата от враговете на България!“... Локомотивът изскочи и влакът бавно потегли. Изпращачите пожелаваха: „До-бър път!“ „Лека служба!“ „Ща стидно завръщане!“

Така започна службата по пътя на дълга на новобранец Николай Йорданов. Започна нов живот, появили се нови задачи, създадох се нови приятелства. В началото на младия войник службата бе трудна, за него всичко бе ново и непознато. В едно от първите си писма до баща си той пише: „... Като дойдем на клетата, ще видите какви височини „атакуваме“, тежко ни е, но няма как, нали трябва да станем силни, волеви, издръжливи и смели мъже. Аз мислех, че съм издръжлив, но сега се уверих, че ми трябва още много, за да станат наистина граничар... Трудно е, но духът ми е висок, имам много приятели и всички сме весели момчета.“

С всеки изминал ден тези млади момчета ставаха все по-силни и по-смели — ставаха мъже! Те бяха достойни синове на своите майки и бащи и да леле на юг, на граничната бразда, паеха границата на своята Родина.

... В една тиха пролетна нощ, когато граничарите най-малко очакваха, се обяви „тревога“. Съоръженията подадоха сигнал. Някъде бе извършено нарушение. Апаратът определи веднага мястото.

— Прикрийте границата! — заповяда офицерът Давчев.

Всичко се извършваше с голяма бързина. След минути заставата отново потъна в тишина. Бяха изминали само два-сет минути от тревожния сигнал, а граничарите вече бяха на мястото на нарушението. На контролно-следовата полоса бяха оставени човешки следи. На всички стана ясно че към границата се промъкват нарушители.

Първи забелязана нарушителите ефрейтор Стефан Владимиров и редник Никола Йорданов. След няколко секунди редник Йорданов забеляза съсвем на близо човешки следи.

— Стой! — извика той и даде два предупредителни изстрела.

Нарушителите веднага се разбягаха в различни посоки. Това пролича съсвем ясно от тропота на стъпките им. След тях за тяхчаха граничарите и след малко пред очите им отново се мярнаха трите тъмни фигури.

— Прелайте се! — предупредиха граничарите.

— Огън! На поражение! — заповяда офицерът Василев.

В тъмната нощ запалтаха огнените езици на автоматите, засякаха куршумите... Бегълците залегнаха.

— Преламе се! — извикаха едновременно и тримата, разбрали, че не ще се откубят живи от точния граничарски огън.

И този път бързината, смелите действия, издръжливостта и умелостта на граничарите решиха успеха в охраната на границата. Изправени един срещу друг, на малката плавинска поляна стояха доблестните защитници на България и ония, които бяха решили да станат нейни измънници.

В тази тъмна нощ над село Джулюница беше тихо и спокойно, тихо и спокойно бе и над цялата ни Родина. В тази нощ граничарите почувстваха още веднъж величеството на своя граничарски дълг. В тази нощ редник Никола Йорданов си спомни поръката на своя баща: „Сине, служи достойно на Родината, пази границата от враговете на България!“

Няма сега по-голяма награда, по-голяма отплата за комуниста Върбан Ганев, че неговият син изпълни с достойнство и чест бащиния завет и своя дълг към Отечеството.

Николай МИЛЧЕВ

Полк. Трифон КАПИТАНОВ

Един ден в учебното опитно поле

Сутринта е мъглива, но нищо не спира 35-те пioniри от летните команди при първо основно училище „Иван Вазов“ — Горна Оряховица. Голор взе новата палатка, която техният експедиционен отряд завоюва през тази година. Други взеха голяма тенджерка, лампадка, кофи. Чантите бяха пълни с хляб, чинии и подправки за яденето.

Огънят гори, бобът къкри. „Главният готвач“ Сашо реже лука и често подръква капала на тенджерата. Палатките са опънати, нали толкова много го тренирахме това и експедиционния отряд. Пет пioniри отиват за коледжа, малките не сят вода, а по-големите окопават лехите. Всички работят.

Всичко е прохладно. Необичаен ден. Работим и при всяко изправление или крачка почивка хвърляме око към готвача, а той важен, с голямата лъжица, ни се закая и вика: „Рано е още“. Красимир прави снимки. Все гледа да ни изненада в

някое интересно положение. Дойде и време за обяд. Свършили отлична работа в опитното поле, се отправяме към чешмата. Извиваме се в редица и всеки протегна чиния за боба. А той дими, зачервен ни мами. Длужинният ръководител разсипва по равни. Другарката Пенкова ни наблюдава радостно и се смее.

— За пръв път ям такъв вкусен боб. Браво, Сашо! — казва Слави.

— Ето на всички по две редици — добавя Петя.

— Моля, ханете си и крастата от чаята деха — обаждам се и аз.

Въпреки че Николай не напусна палатката, яде най-много и с голям апетит. Има ги и такова.

Беше чуден ден. Прелестно бе, ако има още такива дни!

Гергана ГЕОРГИЕВА
ученичка в VII-б клас

Бригадирско лято-70

ДНИ НА ТРУДОВ ГЕРОИЗЪМ

Лятото е сезон на усилената работа и нуждата от работна ръка се чувства остро. Повече работници са необходими за прибирането и обработването на богатата реколта плодове и зеленчуци. Хора не достигат и в Консерватна фабрика — Ресен. Затова на помощ са дошли 80 студенти — първокурсници от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново. Тук младежите извършват главно по-тежката работа — извозват копчетата, пълни с буркани, и преварват до минималните машини краставици за консервиране.

Момчетата, които са значително повече, работят на поточните линии, на които се извършва пълненето на буркани. Три те четири на бригада „Христо Ботев“ са разпределени в две сме-ни.

Разговарях с началника на втора смяна, студента Димо Тодоров.

— Остават още няколко дни до завършването на бригадата. В Консерватна фабрика сме от началото на месеца. Работим здраво, помагаме за навременно то консервиране на непрекъснато постъпващите зеленчуци. Труден ден. Нашите момчета са особено добри. Работничките не могат да се нахвалат с тях и все разправят: „По-работливи бригадири не са идвали!“

Влезнах в помещението, където се извършва главната работа по консервирането на зеленчуците. Девойки в бели престилки бяха насядали около една транспортна лента, по която се движеха празни буркани. Младите работнички съчно и бързо пълнеха бурканите с подправки и краставици. Тук, край машините, намерих един от четните командири — Мария Стефанова.

— Сигурно вече сте разбрали, че работим на две смени. Първа чета е тук до обяд, втора и трета след обяд. Между двете смени има едно непрекъснато засилване се съвноване. Всеки иска да бъде между първите! На вечерните проверки най-добрият свалят знамето. А 17 юли беше най-големият рекорд 8895 буркана. Но това не е единственото ни голямо постижение. Всеки ден се предават буркани повече от оп

ределените. Индивидуалните постижения са също много добри! Мария Карафизева, Никола Хараламбиева, Лиляна Чижек, Валери Катане — това са едни от най-трудолюбивите. Направи ми впечатление, че Мария спомена руски имена.

— Да, тук заедно с нас работят и студенти от Кишиневския университет. С тях сме за едно повече от три седмици, свикнахме да бъдем навсякъде с новите си приятели и приятели и чувстваме, че ще ни бъде трудно и тежко да се разделим!

Приближих до едно от момчетата, което със завидна сръчност пълнеше с краставици джешките се буркани. Когато я заговорих, тя ми отвори на руски. Научих и нейното име — Лена Маршенико.

— Пристигнахме от Молдавия в една страна, за която бихме много слушали и чели. В Ресен дойдохме направо от Кишинев, така че впечатление от страната все още нямаме, но хората, с които работим, са прекрасни! Много от моите колежки отлични свикнаха с България, с новите приятели. Работата не е тежка. В свободното си време ходим на плаж, в аяког от вечерите устройваме за бави, пеем, веселим се. Сформирахме и женски отбори по футбол. А неотдавна ходихме и във Велико Търново, където слушахме концерта на полската естрада.

За дела на бригадирите в този усилен период разговарях и с директора на консерватна фабрика — Петър Чомаков:

— Не можем да се оплачем от бригадирите. Това е може би най-добрата студентска бригада, която е идвала в нашето предприятие. Още в началото на смяната инж. Стефан Захариев въведе студентите в работата, запозна ги с техниката, която ще използват. Срещнах ги се няколко трудности, работниците винаги ми оказват помощ. Всички работят с желанието, старат се! Бихме се радвали, ако и в следващите бригади момчетата и момичетата са толкова работливи.

Николай АТАНАСОВ

Отдел „Народна просвета“ при Окръжен

народен съвет — Толбухин

съобщава,

че в окръга има вакантни места за детски и начални учители и всички специалности за средния курс. За тези места могат да се командират учители от вътрешността на страната. Съгласно разпоредба 363 на Комитета за стопанска координация, командирваните за време от една до три години ползват следните привилегии:

1. 20 процента увеличение на заплатата.
2. По 800-то постановление (отопление, квартира, осветление и до 2 дека земя за лична ползуване).
3. Пътни пари три пъти в годината до местожителството, багажни пари при поствъпане и напускане на Толбухински окръг.

Списъците на вакантните места в Толбухински окръг ще бъдат изложени в окръжен отдел „Народна просвета“ — гр. Велико Търново на 3 август 1970 г.

Желаещите учители да бъдат командирвани да подадат молба до Окръжен народен съвет отдел „Народна просвета“ — гр. Велико Търново.

На 12 август в отдел „Народна просвета“ — гр. Велико Търново представител на Толбухински окръг ще направи среща с желаещите да бъдат командирвани.

Умоляваме желаещите да предоставят в Толбухински окръг да се явят на срещата с представител на този окръг за получаване на изчерпателни сведения за местата и условията за работа в окръга.

ПОЛОВИН ВЕК ОГНИЩЕ НА ПРОСВЕТА

През идната година Окръжната библиотека „П. Р. Славейков“ ще чества своя 50-годишен юбилей. Основана през 1921 година, като втора депозитна библиотека в провинция-

та след пловдивската, тя бързо се обособява като едно от най-големите книгохранилища в Северна България. Сега Окръжната библиотека разполага с 335 000 тома книги и вратите й са гостоприемно отворени за близо 10 000 читатели.

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

Преди известно време критиките вярваха, че изнесването на книги от предприятия в Горна Оряховица за недобро съхранение на суровините и материалите.

От Градския комитет на БКП ни отговарят, че изнесването на ДПП „Раховец“ е напълно до мерки за подобряване съхранението на материалите.

Още преди публикуване на фейлетона „Слово на безотпадна съвестност“ — брой 58 от 14 май, ръководството на ЗГТ „Металургия“ е наредило да не се дават нови роли от склада без представяне на старите.

ВЕЧЕР НА АРХЕОЛОГА

От началото на месеца на археологическите разкопки в Бутново работи младежка средношколска бригада с командир Иван Колев.

На състоялата се вечер на археолога пред бригадирите, младежи, девойки и трудещи се от селото за най-старата история на Павликениски край в гевория научният сътрудник в Окръжния исторически музей и ръководител на обекта в Бутново Богдан Султов.

Иван ГАНЧЕВ

Немалка дейност развива и методическият отдел с ръководител Здравко Попов и методист Илина Стоянова, чиято близка помощ най-добре познават библиотечните работници от окръга.

Библиотеката развива и организира културно-масова работа, което й отрежда почетно място в културния живот на града и окръга. Заслужава да се отбележи, че колектив, начело с директора Вълчо Сариев и Мария Козачева, състави и редактира библиография за работническото и комунистическото движение във Велико-Търновски и Габровски окръг — четиримесечен

Ирина ИВАНОВА

НОВА КНИГА НА МИЛКА АТАНАСОВА

Тези дни Държавното военно издателство предложи на читателите новата книга на Милка Атанасова „Войнишка любов“ — разкази. След „Криле“ (1961), „Как на Ежко-Божко покарата бодли“ (1964) и „Чужденец“ (1965) това е четвъртата книга на авторката, в която разказва емоционално, топло, Нейните герои са живи хора, в които е вложена обичта си към живота и хората от нашия социалистически строй, събуждат размишления за голямата борба и нейното прекрасно продължение.

При Милка Атанасова се налага грижата за съдбата на човека, стойност, която задължава да спрем вниманието си над нейните произведения, да помислим за своя път.

Като честити новата книга на Милка Атанасова, редакцията ѝ желае здраве и нови творчески успехи.

„Из войнишка любов“

ЧАЙКИНА ПОЛЯНА

Малцина знаеха, че се нарича Лидочка. За всички останали — нашата малка Чайка. И наистина тя приличаше на бяла горда птица, мътника, лека. Носеше се като облаче. Косата ѝ — руса, светла — се сливаше с бялата касинка и всичко — от детските мигли до прасковения мър на устните — златееше на слънцето.

Такава беше тя за ранените войници. Всички я очакваха да влезе, както се очаква наредбата за оздравяване или любима. Тя идваше с утрото и то оставаше в малката сводеста землянка. Десетина червеноармейци протяха към нея ръце и забравяха за миг раните си. По някога тя свиреше на устна хармоника и тогава всички се умилчаваха. Старата руска гора влизаше в землянката с елажния дъх на гъли листа, с пролет.

Сутрин беше частта на писмата. Към нея с молба се протяха десет бели листа. Лидочка пишеше за любовта, защото самата беше любов и очакване на любовното чудо. Тя познаваше това чувство само от книгите, но го описваше хубаво и писмата отлитаха към родни ната.

Нощем, свита на твърдата възглавница, тя сънуваше любовния, но никога не успя да види лицето му, защото това бе лице на всички добри хора око ло не; не успя да долови очертанията на устните му, защото бяха устни на хиляди ранени, изказали ѝ мили думи; не започна очите му, защото бяха очи на едно очакване. За нея любовният беше неясен като вълнуващия трепет на докосването от слънчев лъч цвете, птички крак в ранобудна гора, шепот на пролетни потоци, лепен на чулула.

Към май отрядът трябваше да извърши нападение над заветното от немиците село. На малкото островче останяха Лидочка и ранените. Всички бяха не подвижни и само смехът на де войката ги спасяваше от тежките размисли.

Селем утра ранените очакваха влажните букетчета на Чайка. Какво ли нямаше между тях горски стъркача — темелуги, синяк. И всеки от момците бързаше да зарови лице в цветята, защото те носеха магичната на пробудената земя, младостта на дълбоката гора. И още — тайнствена чар на женска ръка.

Всяка сутрин Чайка, осем-ваня на скалите, за да посрещне отряда.

Но на десетина дена вместо приятелите в наведката зърна камионите на есесовците и разбра: идва не смъртта.

Не трепна, не извика. Стане като крехка глестова статуя.

Немците приждаха спокойно, делово. Мислено бяха преброили. Малкото часоване на Лидочка задъхано бързаха. На децата бяха се сторили, че птичките бяха, за да не вилнат как срещу арагоните — оскотели за кръв и за плячка — стои едно моминско същество.

Лидочка догича в землянката: — Свири — викаа тя на високим червеноармейски му по ладе акордеона. — Свири, как вою знаеш, какважко и да е, но свири.

Той я разбра. Посегна на скоки, но падна по очи и глухо излъшка. Беше без крака.

Лидочка изпрати единствения по-здрав боец, Василеко, да търси за помощ отряда.

Боеприпаси имаше доста. Картечица, пушки, гратачи също. Лидочка отнесе барута и взривовите на полянката пред пътеката на землянката — мрънча полянка, украсена с цветя от шедрата пролет. Десетина крачки напред, дотегна назад, а по средата пътека — толкова, колкото да минат две прегърнати тела.

От своя командир тя беше научила как се зареждат и маскират взривове, как се свързват с фитилите. Прикри се като държеше края на фитилите. Когато първите немци пристъпиха, запали най-дългия фитил така, че взривът да се възпламени точно под камионите. Гората екна от взривове и побра в разбудените си недра предсмъртния вик на преследваните и гордот „ура“ на Лидочка. Но врагът не спря. По-стръбно връхлетяха скакалците. Тогава избухна вторият христ, после третият. Колоната се дръпна на зад.

Зад гърба на девойката, пълзешком, с патерни и тояги, влачейки се един друг, допльваха ранените. Като си помагаша с ръце, с устни, с крака, те стъреляха и тяхната помощ опияня фронтвачката.

Като бяла птица тя изскочи от палината, размаха касинката си и вика: „Напред, другари-и-и!“ Гората поле вика ѝ.

Немците отстъпваха. Но забелязали, че срещу тях стои сам-самичка девойка, пътнаха за миг. Избликнаха из усуето, излъчиха въздуха с грозния си победен смях. „Чайке, пазисе!“ — извика ужасен хармонистът и закри очи. Чайка му махна с ръка и даде знак: „Свири Волода, нашите идват!“ И сама запла, и песента ѝ потъна в немската вой.

Тя ги виждаше: цяла редица хищници пристъпваха към нея. Още малко и ще обият студени пръсти бялата ѝ шия, ще смачкат като дъкт негугалената гръд. Малкият христ с темелугите, изплашен, сведе клони. Темелужият христ, който би могъл да стане беседа за влюбени.

Лидочка издигна последната бомба, после я прегърна и христът завар, превърна се в малък гроб. Над мила останаква да лежат паричалите от бялата мантия, като бели пера от крилето на чайка. Немците бяха.

А отдалече се носеше тубедно ула. Иваше отрядът. Може би той викаше чуда в последния миг. Лидочка, затова хармонистът започна усмихнатото ѝ лице.

... Днес на полянката има право големия пълча с из-

На концерт в Боженици

Ръководството на читалище „Никола Михайловски“ — Велико Търново се обрна с писмо към читалище „Наука“ в с. Боженици, в което предлагаше концерт на пионерския мандолинен оркестър в селото. Предложението беше прието и денят на концерта дойде.

Запазило неповторима красота и възрожденския си дух, Боженици плени гостите още от първата среща с белите къщи, с тежките каменни покриви, с еркери, с портите, с отрупаните с цветя огради.

Като приказка беше всичко. Много възвращения имаше този ден — за доманиите те идваха от хубавото изпълнение на програмата, а за гостите — от срещата с този приказен кът на родината.

Горазд ЧОЛАКОВ

утро

Един голям и сладкозвучен славеи като роса в душата песен рси. Не съмняло, той утрото прославя и мрака син със трепетите си къси.

Събуждам се в притихналата къща. В кръта ми селска утрото нахлува и радостта отгата в мен се връща. Така да лее славеи не бих чувал.

Като камбана Радова мигот от песента му запълняла беше. Не бе то славеи — някаква магия, възшебник странен в утрото твореше.

Избистряше той радостта със нея, повдигаше небето над горите и в шумалите дървета зареян на първа младост връщаще ми дните.

май 1970 год.
с. Разпоповци

Христо МЕДНИКАРОВ

Добра среща с художниците на стария град

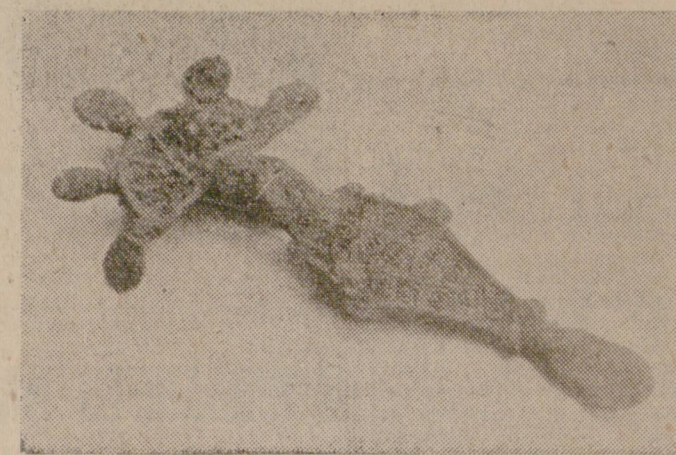
Тези дни скъп гост на Велико Търново беше съветската изкуствоведка, кандидат на изкуствоведските науки Ирина ВОЕНКОВА. Наш представител се срещна с нея и я помоли да сподели мисли за организираната изложба в Москва на нашия художник Григор Спиридонов, чийто произведения тя познава добре, а също така да разкаже на читателите на вестника и за впечатлението си от Великотърновската група на художниците. Ето какво споделя тя:

Москва, както и много други градове на Съветския съюз често приемат като скъпи гости изложби на български художници. През последните години те станаха често явление в културния живот на нашата столица и всякога привличат доброжелателното внимание „както на съветските художници и изкуствоведи, така и на широката публика.

Ние видяхме на общи и самостоятелни български изложби произведенията на такива художници като Панко Лавренов, Стоян Вевев, Дечко Узунов, Александър Стаменов, Владимир Пешев и др., както и специални изложби на графики.

От тях на съветските зрители станаха добре известни най-красивите градове и пейзажи от България, исторически събития и народни вождове. Разбира се, в тези изложби едно от главните места заемаше Велико Търново — неговите неповторими улици и височи, капризни брегове на Янтра, неговата героична история. Така ние добре си представяхме знаменитото Велико Търново, но... съвсем не знаехме за неговите художници.

Първи представител на Великотърновската група на худож-

- Орнаментирана стонна
- Бронзова карфица
- Мраморен капител, открити неотдавна при разкопките на хълма „Царевец“.

Снимки: Николай КАЧАКОВ

ПО ПЪТЯ НА ГОЛЯМОТО ИЗКУСТВО

Който познава Лилия Наумова не се изненадва, че неотдавна тя стана лауреат и носител на първата награда на Руската конкурс „Светослав Обретенов“. Последният творчески успех на младата пианистка още един път показва възходящия път на нейното развитие, път към голямото майсторство в сложното класирано изкуство.

Мнозина ще си обяснят успехите с таланта. Те, разбира се, имат право. Лилия Наумова изглежда музикантката си дарба още в своите първи стъпки като пианистка. Но у нея талантът е съчетан с изключително голямо трудолюбие. И с още нещо — с любов към българската музика. Програмата на конкурс „Светослав Обретенов“ включваше творби само от български композитори. При това, за да се стигне до най-високото стъпало, трябваше да се минат тур тур в творческо съревнуване с други подготвени пианисти. На първия тур тя се яви с два прелюда от Светослав Обретенов; на втория — с шест опус 15 от Панчо Владигеров; а на третия, съпроводяла на от Варненския симфоничен оркестър, изпълни концерт за пиано и оркестър № 3 от Веселин Стоянов.

Лилия Наумова не за първи път получава лауреатско звание. Тя е лауреат на Втория републикански фестивал на хубавостта на самодостойн, както и на първия национален конкурс „Млади таланти“ състоял се в Русе, на който завоюва правото за участие в програмата на филхармонията, където изпълни концерт за пиано и оркестър от Роберт Шуман. На Втория конкурс на младите таланти тя спечели специалната награда за аккомпанимент.

Дълго е списъкът на състезанията и конкурсите, в които Лилия Наумова е печелила първи награди. Той започва от ранните ѝ детски години, когато малката възпитавачка на детската музикална школа във Велико Търново, ученицата на Маргарита Тананова за първи път излиза пред публика. Лилия мина целия курс на музикалната школа и още тук пока за особено си аличене към пианото. Наред със систематична подготовка тя изяснява и самостоятелни концерти, аккомпанира хора на читалище „Надежда“ при неговите концерти във Велико Търново и на фестивала „Варненско лято“.

Младата пианистка не скрива и едно свое желание: да изнесе концерт във Велико Търново.

То можеха да се градят успехи и творчески напредък. И със сем правилно тя се насочи към средното музикално училище в Русе, чийто курс завърши с отличие. Тук също трудолюбие в училище бе съчетано с музикални изяви, които направиха познато името ѝ сред русенската музикална общественост. Ученицата на клавирните педагози Н. Дюлгеров и Т. Мусев участвуваше а рецитали, в които курси, изнасяше самостоятелни концерти, свиреше при аккомпанимент на Русенската филхармония.

Призванието очерта пътя на Лилия Наумова. Тя преодоля всички препятствия по него — материални затруднения, липсата на собствен инструмент. Пътят на младата пианистка логично я отведе до Българската държавна консерватория. Вече две години под компетентното ръководство на нашата известна пианистка и засл. артистка Люба Енчева, тя навлиза за все по-дълбоко а сферите на голямото майсторство. Напредъкът е повече от очевиден. За това говорят не само спечелените звания и награди. То беше изведено и в самостоятелен концерт на международния конкурс в Цюрих (ГДР), родният град на великия немски композитор Роберт Шуман, както и в рецитали в салона на Консерваторията.

Но за младата пианистка е по-важно не миналото, а бъдещето. Наред с непрекъснат стремеж към съвършенство, то поставя и близки изяви. Лилия Наумова споменава две от тях: концерт в зала България при съпровод на Софийската филхармония или на Симфоничния оркестър на българското радио и телевизия и... международен конкурс през месец октомври в Италия. В гр. Верчели тя ще участва в клавирен конкурс на името на видния италиански музикант Воти. Предстоят ѝ концерти и в други наши градове.

Наученото в музикалната школа към читалище „Надежда“ е хубава основа, върху коя

ПРЕГЛЕД

НА СПОРТНАТА МЛАДОСТ

ХАНДБАЛИСТИТЕ

НА „ЕТАР“ — ПЕТИ

В СТРАНАТА

В Толбухин се състояха финалните състезания по хандбала за девойки младши и старши възраст, включени в Прегледа на спортната младост. В групата на девойки старши възраст мериха сили и представителките на „Етар“ — Велико Търново (Съставът е от Икономически техникум с треньор Сава Величков).

Още в началото трябва да отбележим, че завоюването първо място в страната е един безспорен успех на нашите хандбалистки. Жребият ги постави в тежка група — заедно с отборите на „Тракия“ — Пловдив, ЦСКА „Септемврийско знаме“ (заели първо и второ място в крайното класиране) и „Локомотив“ — Пловдив. Независимо от това, че нашият състав загуби срещите си с ЦСКА „Септемврийско знаме“ и „Тракия“ съответно с 6:11 и 5:10 и завърши наравно — 3:3 с „Локомотив“ — Пловдив, в допълнителните срещи за 5-8 място победи „Волов“ — Шумен с 9:6, завърши наравно с „ЖСК-Спартак“ Варна 7:7 и, благодарение на победата си голова разлика, се нареди на пето място в крайното класиране.

Заслуга за този успех имат Юлия Декова (отбелязала 20 гола), Стефка Минчева, Делфина Янкова, Йонка Кичева и всички останали състезатели.

КОНТРОЛНИ СРЕЩИ

НА ФУТБОЛСТИ

Повече от седмица в Елени на подготвителен тренировъчен лагер са футболите на „Локомотив“ — Горна Оряховица и „Текстилец“ — Сливен. Те организират контролни срещи помежду си. Във втората среща победа с 1:0 спечелиха представителите на „Текстилец“.

Георги ГЕОРГИЕВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 30 ЈУЛИ
18.00 — Новини; 18.10 — За млади; 18.45 — „Дни със свои имена“; 18.40 — „Подохи към бъдещето“ — предаване, посветено на VII конгрес на социолозите; 19.20 — Музика; 19.40 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, лека!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Семена в брадичките; „Кампания „Север-Юг“; 20.50 — VI международен фолклорен фестивал в Бургас — 1970 г.; 21.10 — Енциклопедия на морето; 22.00 — Изпълнения на естонската артистка Юлле Улаал; 22.25 — Новини;

ПЕТАК — 31 ЈУЛИ
ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

9.20 — „Не се страхуваме от си вили вълк“ — филм-балет за деца и юноши; 9.45 — „Синя Маестра“ — културен прелуд; 11.20 — Концерт за флейта и арфа от Моцарт; 11.50 — Документален филм; 12.00 — Новини;

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 1 август
9.30 — „Игрите на възрастните“ — видеозапис от Ленинград; 10.30 — За млади; 11.00 — „Дни със свои имена“; 11.00 — „Нашият Горки“ — съветски игрален филм; 11.20 — Забавни минути; 11.50 — Спортна мозайка; 12.00 — Новини; 18.00 — Новини; 18.10 — Документален филм; 18.40 — Детски филм: „Котаракт“ — Панама; 19.30 — Концерт на народна музика; 19.50 — Лека нощ, лека!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Хумористична миниатюра“ — Драма — по Чехов; 20.40 — „На шестото участие в Олимпиадата“ — песента в Атина“ — интервю с а. Л. Ивланова и А. Писонин; 20.50 — „Златният телек“ — съветски игрален филм, първа серия; 22.00 — Смеси концерт; Накрая — Новини;

ПРОДАВАМ:
ВИЛА, оловна градина — МЕСТНОСТТА ПИШМАНА над Мармарица — Велико Търново.
Справка на място, 2 и 3 август.
Стоянка Христова Минчева

КРАЛЯТ НА ВЕСТНИЦИТЕ ШПРИНГЕР РАЗШИРЯВА ВЛАСТТА СИ

После две години в Западен Берлин бе разнен на уличната студентска сесия — в Дукче. Това преставление преминава вълно от възмущения и цала Западна Германия. Протестите — демонстрации се насочиха срещу сесията. Шпрингер и неговия издателски концерн. Де монстрантите издигаха лозунга: „Шпрингер е съучастник в нападението!“ И действително Шпрингерните вестници наследяваха десетине сиви пропие пропагандни и битни ранили се студенти и пропие цялата демократична опозиция.

На следващия процес против един от заподозрените участвали в студентските вълнения — хансгерхардт Шпрингер — психолог д-р Петер Бонжик заведе, че Шпрингеровите вестници така са информирали обществеността, че този дол информация може направила да се нареже политическото към саморазправа с опозиционното малцинство.

„Глушави и кръвожадни“

По времето, когато показванията на учения можеха да се прочетат в определена част от западногерманския печат кралят на вестниците Шпрингер стана отново обект на резки протести. На него бе му стигнаха 19-те вестника и списания, а особено ежеседмичните с десетократно увеличени разходи за печат — 6 милиона екзем-

пляри, които се опитват да не правят, по думите на писателя Ерих Куби, своите читатели „главляни като кокошки и кръвожадни като вълци“ и той протегна ръце към телевизията.

След като поразяващата от протест той не успя да забрани на една от компанията, от които зависи Хамбургската телевизия, той постигна целта си с помощта на постановено лице и с подкрепата на партията на Кизингер и Шраус — ХДС/ХСС.

Шраус в съгласие с Шпрингер

Тези изявления на Шефен са насочени пряко срещу Християн-социалистическия съюз на Франц-Йозеф Шраус, чиято обща политическа концепция се намира в пълно съгласие със съвкупния на Шпрингер. Актинко мунизъм на Шраус, неговото презрение към народа, всеобщо съгласие му към получаване право на ядрено оръжие за Западна Германия, аз да може — както той сам веднъж се изразил — „аз излизам от лицето на великата Степскаия съюз“, се налагат като политически

максими на всички 1000 журналисти, които работят в Шпрингеровия печат. Наред с това неотдавна на всички сътрудници на концерна беше разпоредено да действат против признаването на ГДР, да поддържат съществуващия капиталистически строй във Федералната република и агресивната политика на израелското правителство.

Да се експроприира Шпрингер!

Дали този порядък в Шпрингеровите вестници ще може да се запази завинаги — в това ние се съмняваме. Вече започна ново противощпрингерово движение във Федералната република. Неговият лозунг е: „Да се експроприира Шпрингер!“ И този лозунг, по думите на органа на западногерманския профсъюз на металурзите, ще звучи в бъдеще не само като лозунг на едно малцинство.

Ханс-Георг КАНБЕ (Панама — София прес)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9
Главен редактор — 2-04-58, зам. гл. редактор — 2-05-26, отв. секретар — 2-17-12, „Партиен живот и пропаганда“ — 2-17-79, „Култура и изкуство“ — 2-03-08, „Икономически“ и „Селскостопански“ — 2-05-27, счетоводство — 2-04-59, коректори и дежурен редактор — 2-26-79.

ПЕЧАТНИЦА „ДИМИТЪР ПАВЛЕНОВ“